

Mijn naam is Robin de Vente. Ik ben opgekomen bij de Marine in oktober 1989 en heb de dienst verlaten in mei 2007. Tijdens mijn plaatsing op De Zeven Provinciën, dat zal zo ongeveer 2002/2003 geweest zijn ben ik voor het eerst echt in aanraking gekomen met de ICT. Met het 'traditionele' werk van de Verbindelaar had ik het eigenlijk wel een beetje gehad. Ik dacht dat ik alles wel wist en zag er verder weinig uitdaging meer in. De ICT-taken die bij de Verbindingsdienst kwamen te liggen brachten hier verandering in. Eigenlijk moest de sergeant deze taken uitvoeren maar deze had hier geen oren naar. Ik was toen korporaal en ben hier vol ingesprongen: Volop uitdaging en eigenlijk wist ik gelijk dat ik hier verder in wilde. Probleem was een beetje: Ik wist helemaal niks!

Ik ben toen maar begonnen met wat algemene computer-opleidingen: Computers op de werkplek, het MG1/2/3-W – traject, dat soort dingen. Vervolgens heb ik wat Microsoft boeken gekocht en ben daar eens rustig mee begonnen. Op dat moment nog veel abracadabra maar gaandeweg kreeg ik er wat meer feeling mee. In die tijd startte men ook met de CCNA-opleidingen op de Opschool en die heb ik ook gevolgd. Ook ben ik een paar keer naar de Verbindingschool in Ede geweest voor wat Microsoft-opleidingen.

Kortom, we gingen varen met de Zeven, staf aan boord, netwerk up and running, veel houtje touwtje maar volgens mij hebben we het toen best wel goed gedaan. Geen grote verstoringen, veel hulp van andere opvarenden (WD, ODOPS, VO, CVBD, STAF) en bovenal superveel geleerd.

De plaatsing op de Zeven zat er op en de Johan de With ging als eerste schip varen met officiële ICT-functies voor de Verbindelaar. Dat leek mij wel wat maar dat werd voor mij een grote tegenvaller. De sergeanten en majoor waren zo enthousiast om er iets van te maken dat ik gauw inzag dat ze weinig taken zouden weggeven (en zo hoort het!) dat ik gewoon weer als Chef van de Wacht in de radio liep. Het enige wat ik deed aan ICT was af en toe een printertje resetten. Dit wilde ik niet en resultaat was dat ik totaal ongemotiveerd naar mijn werk ging. (Sorry majoor!). Ik begon te doemdenken en zag mij op mijn volgende plaatsing al op de brug zitten als seiner. Begrijp me niet verkeerd, Verbindelaar zijn was/is het leukste werk dat er is maar ik had voor mijzelf andere keuzes gemaakt.

Voor mij zat er niks anders op, wilde ik in de ICT verder, om ontslag te nemen en mijn geluk te gaan beproeven in de burgermaatschappij. Ik ben gaan werken voor Sogeti. Sogeti is een detacheerder en daar heb ik bewust voor gekozen. Van het werk in de burgermaatschappij wist ik helemaal niks en mijn insteek was om korte opdrachten (max 3 tot 6 maand) te doen bij verschillende klanten om in 3 jaar tijd

veel ervaring op te doen. Volgende stap zou dan zijn om mij ergens 'vast' te settelen in de buurt van mijn woonplaats. Is allemaal iets anders gelopen!

Het eerste probleem waar ik tegen aanliep tijdens mijn sollicitatie bij Sogeti was dat ik geen enkele ICT-gerelateerde opleiding had. Een defensie-certificaat is in de burgermaatschappij niks waard. Het enige officiële certificaat wat ik had was mijn CCNA certificaat behaald op de Opschool. Toch zagen ze wel brood in mij (economie was toen nog goed) maar met de afspraak dat ik mijn Microsoft certificering op peil zou brengen. Ik ben hier in november 2006 mee begonnen, en 7 examens later, was ik in april 2007 MCSE en tijd om 'de markt' op te gaan. Ook dat liep iets anders.

Op basis van mijn ene CCNA papiertje ben ik terecht gekomen bij de RDW in Groningen als Netwerkbeheerder. Routers, switches, firewalls, loadbalancers enz... Niks Microsoft! Op dag 1, toen ik een telnet opzette naar een van de switches (ze moesten mij eerst vertellen hoe ik dat moest doen) en ik zag de configuratie, zakte de moed mij in mijn schoenen: Waar ben ik aan begonnen? Ik verlangde gelijk terug naar de lekkere veilige omgeving van de radio aan boord.

Duidelijk was dat mijn technische kennis op gebied van Cisco erg tekort schoot. Ik ben toen weer (opnieuw) begonnen met CCNA (Cisco Certified Network Associate). Overdag van 8 tot 5 aan het werk in deze materie en wanneer ik thuis kwam, gelijk in de boeken. Twee examens later was ik CCNA en ik was

toch bezig dus gelijk maar CCNP (Cisco Certified Network Professional) erachter aan (4 examens). Ik was er al wel achter, dat wanneer ik goed in 'de markt' wilde liggen, mijn gebrek aan werkervaring moest compenseren met opleidingen. CCIE (Cisco Certified Internetwork Expert) is hierin het summum; daar zijn er niet zoveel van in Nederland en dat zou voor mij de manier zijn om mij onderscheiden van de rest. Die wilde ik ook! Daar heb ik mij een beetje op verkeken: 4 jaar lang 40+ uur werk in de week en 40 tot 50 uur studie in de week. Met 9 maand per jaar varen besteed je meer tijd aan je gezin dan wanneer je zo'n traject in gaat. Aan dat hele traject is na 3 examens (2 daarvan bij Cisco in Brussel), in september dit jaar een einde gekomen. Ik ben CCIE #40662 en daar ben ik 'fucking' trots op!

Maar van die korte opdrachtjes bij verschillende klanten is niks terecht gekomen. Vanaf dag 1 ben ik bij werkzaam bij de RDW in Groningen en daar zit ik nog steeds. Niet meer als Netwerkbeheerder maar sinds 3 jaar als Netwerk Engineer op verschillende projecten. Veel leuke dingen gedaan en op moment bezig met een verhuizing van een data center. De RDW is voor een netwerkman een perfecte omgeving.

300+ netwerkdevices, 2 datacenters, 1500+ gebruikers, meerdere externe locaties en ongeveer 700 servers (fysiek en virtueel). Allemaal 'state of the art' en gebruik makend van de nieuwste technieken.

Ik heb het prima naar mijn zin in de 'burgermaatschappij' maar toch is er geen dag dat ik niet denk aan de Marine. Want ook daar had ik het prima naar mijn zin. Ik heb ook erg genoten met de reünie afgelopen jaar. Al die ouwe maten! Varen blijft toch fantastisch en van samenwerken

zoals wij dat doen bij de baas kunnen ze in de burgermaatschappij nog heel veel leren. Ook van de duidelijkheid: Ik ben van het principe 'uitvoeren, mars!' Nog steeds, maar dat werkt niet echt hier. Voor 1 uurtje werk moet eerst 50 uur vergaderd worden. Aan de andere kant schiet de Marine (of defensie) weer tekort in de techniek. Misschien niet helemaal eerlijk want ik vergelijk alles met 7 jaar geleden en weet niet of er op dat gebied veel veranderd is.

Kortom, voor mij is het qua carrière een prima stap geweest. Ik kan mijn ei volledig kwijt in de techniek. Nu ben ik mij aan het bezinnen op vervolgstappen. Dat gemis aan werkervaring heb ik ruimschoots goed gemaakt en de opleidingen maken dat je erg gewild bent.

